

φέρειν δίκαιος οὐτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φύλλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατεῖ μὴ μεταστένειν πόνον.
 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότηι δόμων 60
 αὐτῶι μελέσθω Λοξίαῖ μεγασθενεῖ.
 Ιατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν· 85
 ἐπεὶ δ' ἐπίσταῖ, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε·
 σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. 87

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ 64
 ἐγγὺς παρεστῶς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν, 65
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τᾶσδε τὰς μάργους ὄρᾱις·
 ὕπνωι πεσοῦσαι δ' αἰ κατάπτυστοι κόραι,
 Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μείγνυται
 θεῶν τις οὐδ' ἀνθρώπος οὐδὲ θῆρ ποτε· 70
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν

57 οὐδέποτε τοιοῦτον γένος εἶδον. σνηθείας, σννουσίας, συστήματος.
 59 τὸν (Herm. f. τὸ) τῆς ἀνατροφῆς. 62 ὥστε εἰ θεραπείας χρεῖα,
 Ιατρός ἐστιν· εἴτε μαντείας, τερατοσκόπος· εἴτε καθαρῶν, καθάρσιος.
 63 πόσῳ μᾶλλον τῶν ἰδίων. 64 ἐπιφανεῖς Ἀπόλλων συμβουλεύει Ὀρέστη
 καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δὲ εἰς Ἀθήνας. καὶ δευτέρα δὲ γίνεται
 φαντασία. στραφέντα γὰρ μηχανήματα ἔνδηλα ποιεῖ τὰ κατὰ τὸ μαντεῖον ὡς
 ἔχει καὶ γίνεται ὄψις τραγική· τὸ μὲν ξίφος ἠμαγμένον ἔτι κατέχων Ὀρέστης,
 αἰ δὲ κύκλωι φρουροῦσαι αὐτόν. πρὸς Ὀρέστην φησὶν· ἀπέστη γὰρ ἡ ἰέρεια.
 86 ἐπίστασαι, 87 τὸ δὲ σόν σθένος ἀσφαλές ἐστὶν εἰς τὸ εὖ ποιεῖν.
 66 γράφεται „πρέπων“, οὐχ ὁμοιος (Paley st. -ον)· αἰ μὲν γὰρ καθεύδουσιν, ἐγὼ
 δὲ ἐγρήγορα. 69 πολιαὶ γὰρ· παῖδες διὰ τὸ νέον, ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι καὶ παρ-
 θενοὶ εἰσί. τὸ ἀλλόκοτον δὲ τῆς φύσεως διὰ τῶν ἐναντίων τραγικώτερον δια-
 σύρει. 71 ἔνεκεν τοῦ κακοποιεῖν.

57 φύλλον und τῆς M erst. 58 ἦτι γαῖα f g h. 59 πόνων: Arnaldus.
 60 τάντεῦθεν μὲν οὖν τῶνδε f g h. 64 Ἀπόλλων M. 85—87 hieher ge-
 stellt von Burges und Kirchh. 85f. μὴ ἀδικεῖν und μὴ ἀμελεῖν M erst (korr.
 μὴ ἄδικεῖν u. μὴ ἄμελεῖν) f g h (μάδ. u. μάμ. Ddf.). 65 πρόσω γ' Blomf.
 69 μίγνυται Hdsch.